Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 1. junija 2016*

„Predhodno odločanje — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Evropski nalog za prijetje — Člen 8(1)(c) — Obveznost, da se v evropski nalog za prijetje vključijo informacije o obstoju ‚naloga za prijetje‘ — Neobstoj predhodnega nacionalnega naloga za prijetje, izdanega ločeno od evropskega naloga za prijetje — Posledica“

V zadevi C-241/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju, Romunija) z odločbo z dne 22. maja 2015, ki je prispela na Sodišče 25. maja 2015, v postopku izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

Niculaieja Aurela Bob-Dogija,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, C. Toader, sodnica, A. Rosas, sodnik, A. Prechal (poročevalka), sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. januarja 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za romunsko vlado R. Radu, A. Buzoianu in R. Mangu, agenti,

— za madžarsko vlado M. Z. Fehér, G. Koós in M. M. Tátrai, agenti,

— za avstrijsko vlado par G. Eberhard, agent,

— za Evropsko komisijo W. Bogensberger in I. Rogalski, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. marca 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: romunščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve – v Romuniji – evropskega naloga za prijetje, ki ga je Mátészalkai járásbíróság (okrožno sodišče v Mátészalki, Madžarska) 23. marca 2015 izdalo zoper Niculaieja Aurela Bob-Dogija.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah od 5 do 8 in 10 Okvirnega sklepa je navedeno:

„(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

(6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen' pravosodnega sodelovanja.

(7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, laže uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 [EU] in člena 5 [ES]. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.

(8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

[…]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami […]."

4 Člen 1 Okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali [varnostni] ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

5 V členih 3, 4 in 4a Okvirnega sklepa so navedeni razlogi za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.

6 Člen 8 Okvirnega sklepa, naslovljen „Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1 določa:

„Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke, podane v skladu z obrazcem v prilogi:

[…]

(c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;

[…]“

7 Člen 15 Okvirnega sklepa, naslovljen „Odločitev o predaji“, v odstavku 2 določa:

„Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke, določene v členu 17.“

Romunsko pravo

8 Legea numărul 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală (zakon št. 302/2004 o mednarodnem pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah) z dne 28. junija 2004 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 377 z dne 31. maja 2011), je namenjen med drugim izvajanju Okvirnega sklepa.

Madžarsko pravo

9 Člen 25 az Európai Unió tagállamival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (zakon št. CLXXX. iz leta 2012 o sodelovanju med državami članicami Evropske unije v kazenskih zadevah) (*Magyar Közlöny* 2012/160) določa:

„1. Če je treba proti osumljencu začeti kazenski postopek, sodišče nemudoma izda evropski nalog za prijetje za njegovo prijetje v kateri koli državi članici Evropske unije in za njegovo predajo, če to upravičuje teža kršitve […]

[…]

7. Področje uporabe evropskega naloga za prijetje vključuje tudi madžarsko ozemlje.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

10 Mátészalkai járásbíróság (okrožno sodišče v Mátészalki) je 23. marca 2015 izdalo evropski nalog za prijetje zoper N. A. Bob-Dogija, romunskega državljana, in sicer v okviru kazenskega pregona, ki je bil zoper zadevno osebo uveden zaradi dejanj, ki so bila storjena na Madžarskem 27. novembra 2013 in jih je mogoče opredeliti kot „huda telesna poškodba“.

11 Ta dejanja se nanašajo na prometno nesrečo na javni cesti, za katero naj bi bil odgovoren N. A. Bob-Dogi zaradi previsoke hitrosti tovornjaka, ki ga je vozil, in v kateri je g. Katona, madžarski državljan, ki je vozil moped, utrpel več zlomov in poškodb.

12 V schengenski informacijski sistem je bilo 30. marca 2015 vneseno obvestilo o evropskem nalogu za prijetje iz postopka v glavni stvari.

13 N. A. Bob-Dogi je bil 2. aprila 2015 prijet v Romuniji in po pridržanju priveden pred Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju, Romunija), da bi to sodišče odločilo o njegovem priporu in predaji madžarskim pravosodnim organom.

14 To sodišče je s sklepom z istega dne zavrnilo predlog za pripor N. A. Bob-Dogija, ki ga je podalo državno tožilstvo, in odredilo takojšnjo izpustitev zadevne osebe, zanjo pa je veljal ukrep sodnega nadzora za začetno obdobje 30 dni, ki je bilo nato podaljšano.

15 Predložitveno sodišče poudarja, da je v točki (b) evropskega naloga za prijetje iz postopka v glavni stvari, naslovljeni „Odločba, na kateri temelji nalog“, navedeno „tožilstvo pri Nyíregyházi járásbíróság [(okrožno sodišče v Nyíregyházi, Madžarska)], K.11884/2013/4“, v točki (b)(1) tega naloga za prijetje, v kateri je določeno, naj se navede sklep o priporu ali pravosodna odločitev z enakim učinkom, pa je naveden „evropski nalog za prijetje št. 1.B.256/2014/19-II, ki ga je izdalo Mátészalkai járásbíróság [(okrožno sodišče v Mátészalki)] in ki zajema tudi madžarsko ozemlje ter zato pomeni tudi nacionalni nalog za prijetje“.

16 To sodišče poudarja tudi, da v zvezi s položajem, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem evropski nalog za prijetje temelji na samem sebi, in ne na ločenem in predhodnem nacionalnem nalogu za prijetje, romunska sodišča ne soglašajo glede tega, ali je treba tak evropski nalog za prijetje izvršiti.

17 Po večinskem mnenju je treba v takem položaju ločiti formalne pogoje od vsebinskih in zahtevo za izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti z obrazložitvijo, da ta ne nadomešča neobstoja nacionalnega naloga za prijetje ali izvršljive sodne odločbe.

18 Druga sodišča naj bi zahtevi za izvršitev evropskega naloga za prijetje vseeno ugodila, z obrazložitvijo, da so zakonske zahteve izpolnjene, saj so odreditveni pravosodni organi izrecno navedli, da izdani evropski nalog za prijetje pomeni tudi nacionalni nalog za prijetje v smislu zakonodaje odreditvene države članice.

19 Glede tega predložitveno sodišče meni, da mora biti v okviru postopka izvršitve evropskega naloga za prijetje odločba, ki jo mora izvršitveni pravosodni organ priznati, nacionalna sodna odločba, ki jo izda pristojni organ v skladu s pravili o kazenskem postopku države članice, v kateri je bil izdan evropski nalog za prijetje.

20 To sodišče meni, da obstajajo temeljne razlike med evropskim nalogom za prijetje in nacionalnim nalogom za prijetje. Tako naj bi se med drugim evropski nalog za prijetje izdal za prijetje in predajo obtožene ali obsojene osebe, ki je na ozemlju izvršitvene države članice, medtem ko naj bi se nacionalni nalog za prijetje izdal za prijetje osebe, ki je na ozemlju odreditvene države članice.

21 Poleg tega po mnenju navedenega sodišča izdaja evropskega naloga za prijetje temelji na nalogu za prijetje ali odločbi o izvršitvi kazni, medtem ko se nacionalni nalog za prijetje izda na podlagi pogojev in položajev, ki jih izrecno ureja kazenski postopek odreditvene države članice.

22 Predložitveno sodišče meni, da zaradi neobstoja nacionalnega naloga za prijetje oseba ne more biti prijeta in pridržana ter da ni mogoče dovoliti, da se evropski nalog za prijetje po predaji zahtevane osebe „spremeni“ v nacionalni nalog za prijetje. Taka razlaga naj bi bila tudi v nasprotju s temeljnimi pravicami, ki jih zagotavlja pravo Unije.

23 To sodišče na podlagi tega ugotavlja, da mora evropski nalog za prijetje temeljiti na nacionalnem nalogu za prijetje, izdanem v skladu z določbami odreditvene države članice o kazenskem postopku, torej na nalogu, ki je ločen od evropskega naloga za prijetje.

24 Nazadnje predložitveno sodišče meni, da ne glede na fakultativne ali obvezne razloge za zavrnitev, ki jih določa Okvirni sklep, iz sodne prakse izhaja, da obstajajo drugi implicitni razlogi za zavrnitev. Tako naj bi bilo zlasti, če vsebinski ali formalni pogoji za evropski nalog za prijetje niso izpolnjeni, zlasti kadar v odreditveni državi članici – kot v postopku v glavni stvari – ni bil izdan nacionalni nalog za prijetje.

25 V teh okoliščinah je Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba za izvajanje člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa z izrazom ‚obstoj naloga za prijetje‘ razumeti nacionalni nalog za prijetje, ki je izdan v skladu s predpisi odreditvene države članice o kazenskem postopku in se torej razlikuje od evropskega naloga za prijetje?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je neobstoj nacionalnega naloga za prijetje lahko implicitni razlog za neizvršitev evropskega naloga za prijetje?“

Postopek pred Sodiščem

26 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se izvede nujni postopek predhodnega odločanja iz člena 107 Poslovnika Sodišča.

27 V utemeljitev predloga je to sodišče zlasti trdilo, da N. A. Bob-Dogi trenutno ni priprt, temveč zanj velja ukrep sodnega nadzora, ki je tudi ukrep omejitve osebne svobode.

28 Sodišče je 4. junija 2015 na predlog sodnice poročevalke in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločilo, da temu predlogu ni treba ugoditi.

29 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 30. junija 2015 odločil, da se zadeva v skladu s členom 53(3) Poslovnika obravnava prednostno.

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

30 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da je treba šteti, da pojem „nalog za prijetje“, naveden v tej določbi, pomeni nacionalni nalog za prijetje, ki je ločen od evropskega naloga za prijetje.

31 Najprej je treba opozoriti, da je cilj Okvirnega sklepa, kot je razvidno zlasti iz njegovega člena 1(1) in (2) ter iz uvodnih izjav 5 in 7, nadomestitev sistema večstranske izročitve, ki temelji na Evropski konvenciji o izročitvi z dne 13. decembra 1957, s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer zadnjenavedeni sistem temelji na načelu medsebojnega priznavanja (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 75 in navedena sodna praksa).

32 Namen Okvirnega sklepa je tako z uvedbo novega, poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene kršitve kazenskega prava, olajšati in pospešiti pravosodno sodelovanje zaradi prispevanja k uresničitvi cilja Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, ob opiranju na visoko stopnjo medsebojnega zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 76 in navedena sodna praksa).

33 Načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji sistem evropskega naloga za prijetje, se opira na vzajemno zaupanje med državami članicami glede tega, da lahko njihovi nacionalni pravni redi zagotavljajo enakovredno in učinkovito varstvo temeljnih pravic, ki so priznane na ravni Unije, zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 77 in navedena sodna praksa).

34 Nazadnje je treba opozoriti, da morajo Listino Evropske unije o temeljnih pravicah spoštovati – kot izhaja iz njenega člena 51(1) – države članice in posledično njihova sodišča, kadar izvajajo pravo Unije, to je, kadar odreditveni in izvršitveni sodni organ uporabljata nacionalne predpise, sprejete za izvrševanje Okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 84).

35 Člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa, na razlago katerega se nanaša ta predlog za sprejetje predhodne odločbe, določa, da mora evropski nalog za prijetje vsebovati informacije, predložene v skladu z obrazcem iz Priloge k temu sklepu, o „izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2“ Okvirnega sklepa.

36 Te informacije morajo biti navedene v točki (b) obrazca iz Priloge k Okvirnemu sklepu, naslovljeni „Odločba, na kateri temelji nalog“, pri čemer njena točka 1 določa, da je treba navesti „[s]klep o priporu ali pravosodn[o] odločitev z enakim učinkom“.

37 Iz spisa Sodišča je razvidno, da se v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem iz indicev izhaja, da zahtevana oseba ob izdaji evropskega naloga za prijetje ni bila več na ozemlju Madžarske, v tej državi članici uporabi t. i. „poenostavljeni“ postopek.

38 V okviru te prakse je mogoče evropski nalog za prijetje izdati neposredno, ne da bi bil prej izdan nacionalni nalog za prijetje.

39 V tem primeru se v evropskem nalogu za prijetje v točki (b)(1) obrazca iz Priloge k Okvirnemu sklepu navede zadevni evropski nalog za prijetje, poleg tega pa se, odvisno od primera, navede, da področje uporabe tega naloga zajema tudi madžarsko ozemlje in da torej evropski nalog za prijetje pomeni tudi nacionalni nalog za prijetje.

40 Poleg tega iz spisa Sodišča izhaja, da ta praksa po madžarskem pravu temelji na členu 25(7) zakona št. CLXXX. iz leta 2012 o sodelovanju med državami članicami Evropske unije v kazenskih zadevah, v skladu s katerim je evropski nalog za prijetje veljaven tudi na madžarskem ozemlju.

41 Postavlja se torej vprašanje, ali je ta praksa, kakor je bila uporabljena v postopku v glavni stvari, v skladu z besedilom in namenom Okvirnega sklepa in zlasti z njegovim členom 8(1)(c).

42 Glede tega je treba ugotoviti, da Okvirni sklep sicer ne vsebuje opredelitve izraza „nalog za prijetje“ iz njegovega člena 8(1)(c), vendar je pojem „evropski nalog za prijetje“ opredeljen v členu 1(1) Okvirnega sklepa kot „sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali [varnostni] ukrep, vezan na odvzem prostosti“.

43 Ta pojem „evropski nalog za prijetje“ se sistematično uporablja v naslovu, uvodnih izjavah in členih Okvirnega sklepa, razen v tem členu 8(1)(c), na podlagi česar je mogoče sklepati, da se zadnjenavedena določba nanaša na nalog za prijetje, ki ni evropski nalog za prijetje, na katerega se nanašajo vse druge določbe Okvirnega sklepa, in je torej lahko le nacionalni nalog za prijetje.

44 To razlago potrjuje tudi besedilo točke (b) obrazca iz Priloge k Okvirnemu sklepu, zlasti besedna zveza „odločba, na kateri temelji nalog“, na ta obrazec pa se izrecno sklicuje člen 8(1), prvi pododstavek, Okvirnega sklepa in ga je torej treba upoštevati pri razlagi člena 8(1)(c) tega sklepa, saj ta besedna zveza potrjuje, da mora evropski nalog za prijetje temeljiti na sodni odločbi, kar pomeni, da gre za odločbo, ki je ločena od odločbe o izdaji navedenega evropskega naloga za prijetje.

45 Poleg tega so madžarski pravosodni organi prakso t. i. „poenostavljenega“ postopka sicer zasnovali kot izjemo, ki se uporabi le, če iz indicev izhaja, da zahtevana oseba ob izdaji evropskega naloga za prijetje ni bila več na ozemlju Madžarske, vendar iz besedila člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa nikakor ni razvidno, da bi zahteva iz te določbe dopuščala izjemo posebej za ta primer.

46 Ti različni deli besedila potrjujejo, da pojem „nalog za prijetje“ iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa označuje le nacionalni nalog za prijetje, tega pa je treba razumeti kot sodno odločbo, na kateri temelji evropski nalog za prijetje.

47 Nasprotno razlago, po kateri bi bilo treba navedeni pojem razumeti kot splošni pojem, ki vključuje kakršen koli nalog za prijetje, vključno z evropskim nalogom za prijetje, pa je treba v delu, v katerem implicira, da zadostuje, da se evropski nalog za prijetje zgolj „sklicuje na samega sebe“, tako da se lahko nazadnje opira na samega sebe, zavrniti, saj se poleg tega z njo pogoju iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa odvzame vsakršen pravi pomen in tako njegov učinek.

48 Iz tega izhaja tudi, da besedne zveze „ali katerakoli druga izvršljiva sodna odločba z enakim učinkom“ iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa ni mogoče razumeti tako, da se sklicuje na odločbo o izdaji evropskega naloga za prijetje.

49 Poleg tega razlaga člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa, po kateri mora evropski nalog za prijetje nujno temeljiti na nacionalni sodni odločbi, ki je ločena od tega naloga in ki ima, odvisno od primera, obliko nacionalnega naloga za prijetje, ne izhaja le iz besedila te določbe, temveč tudi iz njenega konteksta in ciljev Okvirnega sklepa, ki jih je treba v skladu s sodno prakso Sodišča upoštevati pri njeni razlagi (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 35 in navedena sodna praksa).

50 Glede konteksta člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa pravilnost te razlage, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 49 sklepnih predlogov, potrjuje nastajanje te določbe, saj je ta v svojem prvotnem besedilu določala, da mora evropski nalog za prijetje vsebovati informacije o „dejstvu, da obstaja ali ne obstaja pravnomočna sodba ali kakršna koli druga izvršljiva sodna odločba“.

51 Tako to, da v svojem končnem besedilu ta določba ne vsebuje več fakultativnega elementa, potrjuje njeno razlago, po kateri mora evropski nalog za prijetje vsekakor temeljiti na eni od nacionalnih sodnih odločb iz navedene določbe, in sicer, odvisno od primera, na odločbi o izdaji nacionalnega naloga za prijetje.

52 Nazadnje je treba glede ciljev Okvirnega sklepa ugotoviti, da je lahko izdaja evropskega naloga za prijetje po t. i. „poenostavljenem“ postopku in zato brez predhodne izdaje nacionalne sodne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje, na katerem temelji, v nasprotju z načeloma medsebojnega priznavanja in vzajemnega zaupanja, na katerih temelji sistem evropskega naloga za prijetje.

53 Navedeni načeli namreč temeljita na premisi, da je bil zadevni evropski nalog za prijetje izdan v skladu z minimalnimi zahtevami, od katerih je odvisna njegova veljavnost in med katere spada tista iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa.

54 Če pa je evropski nalog za prijetje izdan v okviru t. i. „poenostavljenega postopka“, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki temelji na obstoju naloga za prijetje v smislu člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa, ne da bi bil v evropskem nalogu za prijetje naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, ločenega od evropskega naloga za prijetje, izvršitveni pravosodni organ ne more preveriti, ali je bila pri zadevnem evropskem nalogu za prijetje spoštovana zahteva iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa.

55 Poleg tega je spoštovanje zahteve iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa posebej pomembno, ker pomeni, da če je evropski nalog za prijetje izdan za prijetje in predajo osebe, ki jo druga država članica zahteva zaradi uvedbe kazenskega postopka, je ta oseba v prvi fazi postopka že lahko uveljavljala postopkovna jamstva in temeljne pravice, katerih varstvo mora zagotoviti pravosodni organ odreditvene države članice na podlagi prava, ki se uporabi, zlasti za sprejetje nacionalnega naloga za prijetje.

56 Sistem evropskega naloga za prijetje tako v skladu z zahtevo iz člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa vključuje varstvo postopkovnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi, saj je sodnemu varstvu, določenem na prvi ravni ob sprejetju nacionalne sodne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje, dodano varstvo, ki mora biti zagotovljeno na drugi ravni ob izdaji evropskega naloga za prijetje, do katere lahko pride, odvisno od primera, hitro po sprejetju navedene nacionalne sodne odločbe.

57 To sodno varstvo na dveh ravneh pa načeloma ni zagotovljeno v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem se uporabi t. i. „poenostavljeni“ postopek izdaje evropskega naloga za prijetje, saj ta pomeni, da pred izdajo evropskega naloga za prijetje nacionalni pravosodni organ ni izdal nobene odločbe, kot je izdaja nacionalnega naloga za prijetje, na katerem bi temeljil evropski nalog za prijetje.

58 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da se člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa razlaga tako, da pojem „nalog za prijetje“, naveden v tej določbi, pomeni nacionalni nalog za prijetje, ki je ločen od evropskega naloga za prijetje.

Drugo vprašanje

59 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ, če v evropskem nalogu za prijetje, ki temelji na obstoju „naloga za prijetje“ v smislu te določbe, ni naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, zavrne njegovo izvršitev.

60 Glede tega je treba opozoriti, da je na področju, ki ga ureja Okvirni sklep, načelo medsebojnega priznavanja, ki je – kot izhaja zlasti iz uvodne izjave 6 tega okvirnega sklepa – „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, konkretizirano v členu 1(2) Okvirnega sklepa, v skladu s katerim so države članice načeloma zavezane izvršiti evropski nalog za prijetje (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 79).

61 Iz tega izhaja, da lahko izvršitveni pravosodni organ izvršitev naloga zavrne samo v taksativno naštetih primerih obvezne neizvršitve, določenih v členu 3 Okvirnega sklepa, ali v taksativno naštetih primerih fakultativne neizvršitve, določenih v členih 4 in 4a tega okvirnega sklepa. Poleg tega je mogoče za izvršitev evropskega naloga za prijetje postaviti samo pogoje, ki so izčrpno navedeni v členu 5 Okvirnega sklepa (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 80).

62 Ugotoviti je treba, da dejstvo, da v evropskem nalogu za prijetje ni naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, ni eden od razlogov za neizvršitev iz navedenih členov 3, 4 in 4a Okvirnega sklepa in da to dejstvo prav tako ne spada na področje uporabe njegovega člena 5.

63 Toda kot je poudaril tudi generalni pravobranilec v točki 107 sklepnih predlogov, te določbe Okvirnega sklepa sicer ne dopuščajo nobenega razloga za neizvršitev razen tistih, ki so v njih našteti, navedene določbe pa vendarle temeljijo na premisi, da zadevni evropski nalog za prijetje izpolnjuje zahteve glede pravilnosti navedenega naloga iz člena 8(1) Okvirnega sklepa.

64 Ker pa člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa vsebuje zahtevo glede pravilnosti, katere spoštovanje je pogoj za veljavnost evropskega naloga za prijetje, mora izvršitveni pravosodni organ zaradi neizpolnjevanja te zahteve načeloma izvršitev tega naloga za prijetje zavrniti.

65 Kljub temu pa mora ta organ pred sprejetjem take odločbe, ki mora po svoji naravi ostati izjemna pri uporabi sistema predaje oseb, uvedenega z Okvirnim sklepom, saj ta temelji na načelih medsebojnega priznavanja in vzajemnega zaupanja, v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa od pravosodnega organa odreditvene države članice zahtevati, naj mu nujno pošlje vse potrebne dodatne informacije, na podlagi katerih bo lahko preučil vprašanje, ali je to, da v evropskem nalogu za prijetje ni naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, mogoče pojasniti s tem, da tak predhodni in ločeni nacionalni nalog za prijetje dejansko ne obstaja oziroma da tak nalog obstaja, vendar ni bil naveden.

66 Če izvršitveni pravosodni organ glede na informacije, poslane v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa, in glede na vse druge informacije, ki jih ima na voljo, ugotovi, da je bil evropski nalog za prijetje, čeprav se opira na obstoj „naloga za prijetje“ v smislu člena 8(1)(c) Okvirnega sklepa, izdan, ne da bi bil dejansko izdan nacionalni nalog za prijetje, ločen od evropskega naloga za prijetje, navedeni organ ne sme izvršiti evropskega naloga za prijetje, ker ta ne izpolnjuje zahtev glede pravilnosti iz člena 8(1) Okvirnega sklepa.

67 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da mora izvršitveni pravosodni organ, če v evropskem nalogu za prijetje, ki temelji na obstoju „naloga za prijetje“ v smislu te določbe, ni naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, zavrniti njegovo izvršitev, če ta organ glede na informacije, poslane v skladu

s členom 15(2) Okvirnega sklepa, in glede na vse druge informacije, ki jih ima na voljo, ugotovi, da evropski nalog za prijetje ni veljaven, ker je bil izdan, ne da bi bil dejansko izdan nacionalni nalog za prijetje, ločen od evropskega naloga za prijetje.

Stroški

68 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da pojem „nalog za prijetje“, naveden v tej določbi, pomeni nacionalni nalog za prijetje, ki je ločen od evropskega naloga za prijetje.**

2. **Člen 8(1)(c) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je treba razlagati tako, da mora izvršitveni pravosodni organ, če v evropskem nalogu za prijetje, ki temelji na obstoju „naloga za prijetje“ v smislu te določbe, ni naveden obstoj nacionalnega naloga za prijetje, zavrniti njegovo izvršitev, če ta organ glede na informacije, poslane v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen, in glede na vse druge informacije, ki jih ima na voljo, ugotovi, da evropski nalog za prijetje ni veljaven, ker je bil izdan, ne da bi bil dejansko izdan nacionalni nalog za prijetje, ločen od evropskega naloga za prijetje.**

Podpisi